

Köszöntelek Benneteket közelből és távolból jelenlévőket: *Béke legyen veletek!*

Szüntelen kell imádkozni! Így szól a mai üzenet. A kontemplatív szerzetesrendek ezt komolyan is veszik. Éjjel-nappal imádkoznak, elmélkednek. Mi, kisbajos emberek is gyakran kiáltozunk az Ég felé, de azért van más dolgunk is. Hogyan is van ez?

Akárhogy van, vizsgáljuk csak meg lelkiéletünket és bánjuk meg e téren elkövetett vétkeinket... Szeressen minket a mi láthatatlan Istenünk, akivel színről-színre majd csak halálunk után találkozhatunk...

Ének: Kyrie... Gloria...

Imádkozzunk! Atyánk, biztosan jól van így ez a bújócska, a régiek rettegtek is attól, hogy ha Téged meglátnak, meg kell halniuk. Legyen elég nekünk egy hozzánk hasonló kisember, aki olyan Atyaként ismert meg Téged, mint aki élsz és szeretsz...

Evangélium Lukács könyvéből (18, 1–8)

Arról is mondott nekik egy példabeszédet, hogy szüntelen kell imádkozni és nem szabad belefáradni. Így szólt: „Az egyik városban volt egy bíró, aki Istentől nem félt és embertől nem tartott. Volt abban a városban egy özvegyasszony is, aki elment hozzá és kérte: „Szolgáltass nekem igazságot ellenfelemmel szemben!” Az egy ideig nem volt rá hajlandó. Azután mégis így szólt magában: „Bár Istentől nem félek, és embertől nem tartok, mégis, mivel terhemre van ez az özvegyasszony, igazságot szolgáltatok neki, nehogy végül is idejőjön és arcul üssön.” Azután így szólt az Úr: „Hallottátok, mit mond az igazságtalan bíró? Hát Isten nem szolgáltat-e igazságot választottainak, akik éjjel-nappal hozzá kiáltanak? Vajon megvárakoztatja őket? Mondom nektek: hamarosan igazságot szolgáltatok nekik. De amikor eljön az Emberfia, vajon talál-e hitet a földön?”

Hol is kezdjem? Szeretnék a magam számára rendet teremteni, ha lehet, ebben a Lukács egyvelegben.

1) Lukács, a görög

A zsidó Jézus történetét természetes, hogy zsidó írók írják. A négy evangélium írója közt van egy kakukktojás: Máté, Márk, János zsidó, Lukács azonban egy görög nemzetiségű „pogányságból” megtért keresztény, foglalkozását tekintve orvos. A szíriai antióchiai közösséghez tartozott. Később Pál munkatársa és barátja, aki vele van második és harmadik missziós útján, majd elkíséri a fogoly Pált Rómába is, és vele van második fogsága idején, egészen Pál kivégzéséig.

2) Lukács a történész

Lukács, a harmadik evangélium szerzője *görögül* ír. Minden valószínűség szerint ő írta az Apostolok cselekedetei írást is. Evangéliuma bevezetőjében írja, hogy sokan vállalkoztak elbeszélni a közöttük végbement eseményeket, így jónak látta maga is, hogy mindennek elejétől fogva gondosan végére járjon és leírja a történeteket.

3) Lukács az ellentmondások embere

Lukács evangéliumát az „*irgalmasság evangéliumának*” mondják. És valóban csak nála olvashatjuk többek között pl. az „*irgalmas szamaritánus*” és a „*tékozló fiú*” történetét. Ez utóbbi történet már önmagában is maga az egész evangélium „örömhír”, a szeretet Istenének örömhíre.

De ott vannak a bosszantóan drasztikus történetek, mint például a most hallott rész is az „*igazságtalan bíróról*”. Istent az igazságtalan bíróhoz hasonlítani, eleve abszurd. De az összehasonlítás alapja itt az állhatatos kérés. Karikatúraként ez így festene: Isten tégy nekem igazságot az ellenségeimmel szemben! Ítéld el az ellenségem! Mire vársz Isten? Jövök már, jövök, csak állhatatosan kiálts, éjjel-nappal! Az Isten nem alszik, lesz végső leszámolás. Rövidesen, mikor nem is várod! Csak lesz-e hívője, mikor eljön az Emberfia igazságot szolgáltatni!

Lukács mentségére legyen mondva „*történelmi becsületességgel*” összegyűjtötte a forrásaiban található anyagokat, és ahogy az a korai közösségekben fennmaradt, úgy tette bele az írásába. Csak így bohócot csinált önmagából.

5) Az imádság

Szerencsére benmaradt a Lukács evangéliumban az állhatatos imádságra példaként az „*ikertörténet*”, mikor is az éjszaka felvert barátoknak a nem igazságot szolgáltatnak, hanem az állhatatos zörgetésre kenyeret adnak. Sőt az adományok között a legvégén a kérők, zörgetők „*Szentlelket*” kapnak.

És ott találjuk Jézust magát, akitől a tanítványai azt kérik, hogy tanítsa őket imádkozni. És Jézus válaszából világosan kitűnik, hogy az imádság nem a vallások imaszándékai szerinti Isten-manipulálás vagy Isten-megvesztegetés, hanem beszélgetés. Beszélgetés az Édesapánkkal arról, hogy az Ő neve nem Úr, nem Hadúr, hanem *Apa*. Beszélgetés a földön megvalósuló Isten Országáról, az Atya akaratának, álmának földi megvalósulásáról. Persze arról is, hogy a mindennapi kenyér mindenki asztalára eljusson, és legyen erőnk bocsánatot kérni, ha vétkeztünk, legyen erőnk helytállni a kísértések idején, és így megszabadítani magunkat és földet a gonoszástól.

6) A szüntelen imádság

Imamalmok pörgetése, könyörgések mantrázása ostobaság. Annak az imának, aminek a lényege, hogy megmondjam az Istennek, hogy mit csináljon, nincs értelme. Isten tudja a dolgát, teszi is. És nekünk valóban szüntelen arról kell beszélnünk vele, hogy *mit tegyünk mi*.

Nem csodálkozom azokon, akik egy idő után leszoknak az imádkozásról. Racionalitásuk nem tűri többé a *könyörgő imát*. Ha az Isten mindent tud, és nem befolyásolható, akkor minek imádkozzanak?

Annak a „*profán imádságnak*” azonban helye van, melyben egyénileg, nap-mint nap szembe-sítem magam az Atya akaratával, és közösségleg is az Ő Országáról beszélve, magunkat és egymást bátorítjuk spontán őszinte megnyilatkozásainkkal.

--- Testvéreim! Most itt az ideje, hogy éjjel-nappal *kiáltsunk* nem az Istenhez, hanem önmagunkhoz és a világhoz, hogy legyen végre béke és a gyűlöletnek legyen vége!

[Kovács László elmékedése
elhangzott 2022. október 16-án a Bokorportán és online kapcsolódással]